

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UAB „A1“ SKUNDO**

2023 m. liepos d. Nr. S- (7-2023/101)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos narės, pavaduojančios Komisijos pirmininką, Rasos Stravinskaitės (pranešėja), narių Jurgitos Narkevičiūtės, Vilmos Vildžiūnaitės, išnagrinėjo UAB „A1“ (toliau – Pareiškėjas) 2023-05-18 skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2023-04-28 sprendimo Nr. 69-31 (toliau – Sprendimas, skundžiamas sprendimas). Inspekcijos atstovas Komisijos 2023-07-11 posėdyje nedalyvavo, Pareiškėjo atstovas V. H. posėdyje dalyvavo nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė :

Pareiškėjas 2023-05-18 skunde nurodo, jog pagrindinė jo veikla yra prancūzų buldogų veisimas ir pardavimas. Pareiškėjas ir jo vadovas *K. U.* yra vieni žinomiausių prancūzų buldogų veisėjų visame pasaulyje, prancūzų buldogų veislės šuniukus veisiantys jau ilgus metus.

Skunde nurodoma, jog Finansinių nusikaltimų tyrimo tarnybos prie Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerijos Kauno apygardos valdybos Nusikalstamų veikų tyrimo skyriuje (toliau – FNTT) 2022-01-07 buvo pradėtas ir iki šios dienos atliekamas ikiteisminis tyrimas Nr. 03-6-0002-22 (toliau – Ikiteisminis tyrimas) dėl Jurbarko kredito unijos vykdyto pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos priemonių, kurių metu 2021-12-08 buvo sulaikytas *P. Y.* atliktas 223 000 Eur bankinis pavedimas į Pareiškėjo banko sąskaitą. Atlikto pavedimo suma įpareigojo kredito unijos darbuotojus, vadovaujantis Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymu, imtis priemonių patikrinti siuntėjo ir gavėjo duomenis, todėl visa su šiuo pavedimu susijusi informacija buvo perduota FNTT pareigūnams. Kauno apygardos prokuratūros 3-ojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus prokurorės nutarimu Pareiškėjui skirtas laikinas nuosavybės teisės apribojimas ir areštuotos 233 000 Eur pinigines lėšas sąskaitoje, nustatant dalinį nuosavybės teisių apribojimą, leidžiant piniginių lėšų įplaukas, uždraudžiant bet kokias piniginių lėšų išskaitas. Ši priemonė Pareiškėjui taikoma iki šios dienos.

Pareiškėjas, atsižvelgdamas į tai, kad Ikiteisminio tyrimo metu jo banko sąskaitoje esančioms lėšoms taikomas laikinas nuosavybės teisių apribojimas neatleidžia Pareiškėjo nuo pareigos laiku deklaruoti mokesčius valstybei, deklaravo mokesčius.

Atsižvelgiant į tai, kad Pareiškėjas negali disponuoti banko sąskaitoje esančiomis lėšomis, jis 2022-06-15, 2022-07-18, 2023-02-14 pateikė Inspekcijai prašymus išdėstyti / atidėti mokestinės nepriemokos sumokėjimą. Inspekcija 2022-08-05 priėmė sprendimą neatidėti mokestinės nepriemokos sumokėjimo, o 2023-03-06 sprendimu atsisakė nagrinėti prašymą, nes

2023-02-21 operatyvaus patikrinimo pavedimu Nr. (21.222Mr) 1FR1043-767 yra atliekamas operatyvus patikrinimas, 2023-05-02 dar kartą priėmė sprendimą neatidėti mokesstinės prievolės.

Pareiškėjas 2022-08-29 pateikė Ikiteisminį tyrimą organizuojančiai prokurorei prašymą leisti iš laikinu nuosavybės teisių apribojimu apriboto turto sumokėti mokesčius, tačiau prokurorė atsisakė tenkinti šį Pareiškėjo prašymą. 2022-08-15 Pareiškėjas apskundė minėtą prokurorės nutarimą, tačiau Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų ikiteisminio tyrimo teisėja 2022-09-30 atmetė Pareiškėjo skundą.

Skunde tvirtinama, jog Inspekcija apie šią situaciją buvo ne kartą informuota, tačiau, nepaisant susidariusios situacijos, Pareiškėjo atžvilgiu ir toliau vykdo priverstinį skolos išieškojimą, taip pat 2022-09-21 surašė turto arešto aktą Nr. (23.31-08) 492-1325, kuriuo areštavo Pareiškėjui nuosavybės teise priklausančias transporto priemones. 2022-10-12 Inspekcija surašė ir Pareiškėjui įteikė sprendimą, kuriame nurodoma, jog jei mokesčių mokėtojas per 30 dienų nuo sprendimo įteikimo dienos nesumoka prievolių ataskaitoje išvardintų sumų nurodytais įmokų kodais, nesumokėtos prievolės ar likusi nesumokėta jų dalis bus perduota antstoliui išieškoti.

Skunde pateikiami vertinimai dėl ilgos Ikiteisminio tyrimo trukmės (pateikiama informacija, kad dėl to yra pateiktas skundas), jo vilkinimo, teigiant, jog dėl to Pareiškėjas negali disponuoti savo teisėtai įgytu turto, o nesant Pareiškėjo kaltės, jam papildomai yra skaičiuojami delspinigiai. Atsižvelgdamas į situaciją, Pareiškėjas 2023-01-06 Kauno apygardos 3-ojo baudžiamojo skyriaus prokurorei pateikė prašymą pripažinti specialųjį liudytoją *K. U.* įtariamuoju, tačiau 2023-01-17 FNTT nurodė, jog šiame ikiteisminio tyrimo etape nėra pakankamai duomenų priimti tokį sprendimą (Komisijos posėdžio metu Pareiškėjo atstovas nurodė, kad buvo patenkintas prašymas pripažinti *K. U.* įtariamuoju, tačiau iki Komisijos posėdžio įtarimai nebuvo jam pareikšti). Teigiama, kad Pareiškėjo atžvilgiu yra taikomos laikinosios apsaugos priemonės, skaičiuojami delspinigiai ir daroma didelė žala Pareiškėjui.

Pareiškėjas yra įsitikinęs, jog priverstinis mokesstinės nepriemokos išieškojimas, kai jis mokesstinės nepriemokos negali sumokėti ne dėl savo kaltės, o dėl Ikiteisminį tyrimą organizuojančios prokurorės sprendimo, yra neteisėtas, pažeidžiantis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) nuostatas, nes dėl dviejų valstybės viešosios valdžios atstovų (prokuratūros ir Inspekcijos) nesutarimo ir tarpusavio nebendradarbiavimo yra keliami tiesioginė žala Pareiškėjui – kasdien skaičiuojami delspinigiai, o Pareiškėjas mokesstinės nepriemokos negali padengti dėl arešto.

Skunde tvirtinama, jog mokesčių administratorius, taikydamas MAĮ 141 straipsnio 1 dalį, neatsižvelgia į faktines aplinkybes bei nevertina Pareiškėjo pateikiamų įrodymų visumos. Pareiškėjas nurodo, kad jis deda visas įmanomas pastangas, kad prievolė sumokėti mokesčius valstybės biudžetui būtų įgyvendinta, t. y. kreipėsi į Ikiteisminio tyrimo prokurorę su prašymu leisti iš laikinu nuosavybės teisių apribojimu apriboto turto sumokėti valstybės biudžetui privalomus mokėti mokesčius, vėliau šis prašymas buvo skųstas, tačiau skundas buvo atmetas. Pareiškėjas kreipėsi į Kauno apygardos 3-ojo baudžiamojo skyriaus prokurorę su prašymu, jog specialusis liudytojas būtų pripažintas įtariamuoju tam, kad Ikiteisminio tyrimo procesas nebūtų vilkinamas. Pareiškėjas aiškiai parodo, jog jis deda visas įmanomas pastangas, tačiau neturi nei teorinės, nei praktinės galimybės įvykdyti mokesstinę prievolę. Tuo tarpu Klaipėdos AVMI visiškai neatsižvelgia į tai, kad įvykdyti prievolės Pareiškėjas negali, o pateikus aiškius įrodymus, jog mokesčių mokėtojas nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo, jie yra ignoruojami, teigiant, kad baudžiamoji atsakomybė ir mokesstinė atsakomybė yra savarankiškos teisinės atsakomybės rūšys ir yra vertinamos atskirai.

Mokesčių administratorius, administruodamas mokesčius, nesivadovauja protingumo ir teisingumo principais, kurie yra numatyti MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje ir ignoruoja visų faktinių aplinkybių visumą, kuri parodo, kad Pareiškėjas nėra kaltas dėl nesumokėtų mokesčių, taip pat jam nėra pareikšti jokie įtarimai. Sprendimą priėmusi Inspekcija yra susidariusi vienašališką nuomonę, jog Pareiškėjo poelgiai yra nerūpestingi ir nesąžiningi, tačiau aplinkybės, jog Pareiškėjas iki Ikiteisminio tyrimo pradžios mokesčines prievoles visada atliko sąžiningai ir laiku,

kreipėsi į prokurorę su prašymu sumokėti mokesčius, visu laikotarpiu bendradarbiavo su Inspekcija, yra nevertinamos.

MAĮ 27 straipsnio 1 dalies 5 punktą numato, jog padėdamas mokesčių mokėtojui naudotis teisėmis ir vykdyti pareigas, mokesčių administratorius pagal savo kompetenciją turi bendradarbiauti su mokesčių mokėtojais ir stengtis, kad būtų pasiektas savitarpio supratimas. Tačiau šiuo atveju mokesčių administratorius, priimdamas Sprendimą, davė suprasti, kad mokesčių nesumokėjimas yra pilna apimtimi Pareiškėjo kaltė. Mokesčių administratorius pažymi, kad Ikiteisminis tyrimas yra niekaip nesusijęs su Pareiškėjo prievolės sumokėti mokesčius neįvykdymu, o faktinės aplinkybės, kurios parodo Pareiškėjo pastangas prievolę įgyvendinti, yra nevertinamos.

Pasak Pareiškėjo, jo atveju turėtų būti taikomas MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktas, nes: Pareiškėjas yra sąžiningas mokesčių mokėtojas, visada mokėjo mokesčius valstybės biudžetui tinkamai ir laiku; dėl pradėto ir vilkinamo Ikiteisminio tyrimo, kurio metu buvo pritaikytos laikinosios apsaugos priemonės, negali nei praktiškai, nei teoriškai įvykdyti pareigos susimokėti mokesčius; Pareiškėjas bendradarbiauja su Inspekcija, atlieka aktyvius veiksmus, kad mokesčiai valstybės biudžetui būtų sumokėti; visos Pareiškėjo ir jo atstovo asmeninės sąskaitos yra areštuotos ir lėšomis, esančiomis šiose sąskaitose, nėra įmanoma disponuoti bei sumokėti mokesčių, todėl vadovaujantis protingumo principu yra akivaizdu, kad Pareiškėjas negali padaryti to, kas yra neįmanoma.

Skunde nurodoma, jog Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) nutartyje adm. byloje Nr. A-438-2122/2011 yra pažymėjęs, kad vertinant aptariamą teisės normoje nustatytą sąlygą – mokesčio mokėtojas turi būti nekaltas dėl padaryto pažeidimo, jos apibrėžtumo aspektu, matyti, kad ši sąlyga yra abstraktaus pobūdžio, nekonkretizuojant kokios aplinkybės kiekvienu konkrečiu atveju patvirtina šios sąlygos buvimą ar nebuvimą. Analizuojant LVAT praktiką, matyti, kad aptariamą atleidimo nuo baudos (delspinigių) pagrindas iš esmės sietinas tik su tokiomis nuo pareiškėjo valios nepriklausančiomis aplinkybėmis, kurios lemia, kad jis neturėjo galimybės deklaruoti, apskaičiuoti bei sumokėti mokesčių.

Vertinant visą faktinių aplinkybių visetą, skunde daroma išvada, kad Pareiškėjo valios tyčia nesumokėti mokesčių nėra. Įrodymų, kad Pareiškėjas įvykdė neteisėtą veiklą, nėra, tačiau Pareiškėjo sąskaitos vis dar yra areštuotos, Pareiškėjas negali jomis naudotis ir negali sumokėti mokesčių, atitinkamai įžvelgti Pareiškėjo kaltę dėl neįvykdytų prievolių yra nepagrįsta.

Pareiškėjo vertinimu, jis yra aiškiai įrodęs, kad nėra kaltas dėl jokių jam inkriminuojamų nusikalstamų veikų, laikinųjų apsaugos priemonių taikymas yra nepagrįstas, Ikiteisminis tyrimas yra vilkinamas, valstybinės institucijos ignoruoja Pareiškėjo prašymus neturėdamos jokių faktų prieš Pareiškėją, tačiau jokių aktyvių veiksmų dėl Ikiteisminio tyrimo nutraukimo ar pratęsimo FNTT taip pat nesiima. Pareiškėjas patiria žalą dėl kas dieną besikaupiančių delspinigių, yra terorizuojamas Inspekcijos pranešimų dėl prievolių įvykdymo, kai Inspekcija aiškiai žino, jog Pareiškėjas negali disponuoti lėšomis.

Visos aukščiau išdėstytos aplinkybės parodo, jog MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktas turėtų būti taikomas, nes Pareiškėjo kaltė nėra nustatyta jokiame dokumente.

Skunde teigiama, jog Sprendime nurodoma, kad Pareiškėjas, 2022-01-14 pateikdamas metinę pelno mokesčio (toliau – PM) deklaraciją už 2021 m. ir avansinio PM deklaracijas už 2022 m. I–II ketvirčius, žinojo ir galėjo numatyti, kad neturės galimybės įvykdyti kiliančių mokesčių prievolių, tačiau mokesčių administratoriui prašymą išdėstyti / atidėti mokesčių nepriemokos sumokėjimą pateikė tik 2022-06-15, t. y. suėjus PM ir avansinio PM sumokėjimo terminui, kas mokesčių administratoriaus vertinimu suponuoja išvadą, kad Pareiškėjas nebuvo pakankamai atidus ir rūpestingas, nedėjo pastangų, kad savalaikiai išsiaiškinti mokesčių sumokėjimo ypatumus. Pareiškėjas paaiškina, jog metinę pelno mokesčio deklaraciją už 2021 m. turėjo pateikti ir PM sumokėti ne vėliau kaip iki 2022-06-15. Pareiškėjas Lietuvos Respublikos įstatymuose numatytas pareigas vykdė tinkamai, nepaisant to, jog 2022-01-07 buvo pradėtas taikyti laikinas nuosavybės teisės apribojimas Pareiškėjo sąskaitai Jurbarko kredito unijoje. Be to, Lietuvos Respublikoje galiojantys teisės aktai nenumato išimties, jog metinės PM deklaracijos gali

būti neteikiamos, jeigu mokesčių mokėtoju yra taikomas laikinas nuosavybės teisės apribojimas, todėl Pareiškėjas rūpestingai vykdė savo pareigas ir deklaracijas pateikė.

Pareiškėjas negalėjo įvertinti, jog Ikiteisminis tyrimas bus vilkinamas ir FNNT nesiims aktyvių veiksmų, dėl ko Pareiškėjas dėl nuo jo valios nepriklausomų aplinkybių negalės įvykdyti prievolės sumokėti mokesčius laiku. Atitinkamai, Pareiškėjui supratęs, kad prievolės objektyviai nepavyks įgyvendinti, 2022-06-15 (paskutinę PM sumokėjimo dieną) jis pateikė prašymą išdėstyti / atidėti mokestinės nepriemokos sumokėjimą, kad nesant Pareiškėjo kaltės nebūtų skaičiuojami delspinigiai ir Inspekcija būtų supažindinta su susidariusiomis aplinkybėmis. Todėl mokesčių administratoriaus vertinimas, kad Pareiškėjas yra neatidus, nerūpestingas ir nedėjo pastangų sumokėti mokesčius, yra nepagrįstas.

Remdamasis išdėstytais aplinkybėmis bei teisiniais argumentais, Pareiškėjas prašo panaikinti Inspekcijos 2023-04-28 sprendimą Nr. 69-31 ir atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų, bet nesumokėtų delspinigių.

Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjo 2023-03-14 skundą dėl Klaipėdos apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Klaipėdos AVMI) 2023-03-07 sprendimo Nr. (27.13 Mr) KD13-37, kuriuo Pareiškėjas neatleistas nuo 11 883,09 Eur delspinigių, iš jų: 8 371,97 Eur PM delspinigių, 3 411,57 Eur avansinio PM mokesčio, 98,92 Eur pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) ir 0,63 Eur gyventojų pajamų mokesčio (toliau – GPM) delspinigių, skundžiamu sprendimu patvirtino Klaipėdos AVMI sprendimą.

Sprendime nurodoma, jog Klaipėdos AVMI, įvertinusi Pareiškėjo 2022-01-14 pateiktą metinę PM deklaraciją už 2021 m., nustatė, kad Pareiškėjas deklaravo 166 616 Eur mokėtiną PM; Pareiškėjo 2022-01-15 ir 2022-07-12 pateiktas avansines PM deklaracijas už 2022 m., nustatė, kad Pareiškėjas deklaravo 35 746 Eur ir 101 918 Eur mokėtiną avansinį PM; Pareiškėjo 2022-07-12 už 2022 m. birželio mėn., 2022-09-14 už 2022 m. rugpjūčio mėn. pateiktas PVM deklaracijas bei mėnesines GPM deklaracijas už atitinkamus mėnesius, nustatė Pareiškėjo deklaruotas mokėtinas PM, PVM bei GPM. Nurodytų mokėtinų mokesčių įstatymuose nurodytais terminais Pareiškėjas nesumokėjo. Inspekcijos Mokesčių apskaitos informacinės sistemos (toliau – MAIS) duomenimis, už laiku nesumokėtus PM, avansinio PM, PVM bei GPM yra skaičiuojami delspinigiai.

Pareiškėjas 2023-02-14 pateikė Klaipėdos AVMI prašymą atleisti jį nuo PM, avansinio PM, PVM bei GPM delspinigių mokėjimo. Klaipėdos AVMI, išnagrinėjusi Pareiškėjo prašymą, jo netenkino.

Inspekcija, išnagrinėjusi Pareiškėjo skundo dėl Klaipėdos AVMI sprendimo motyvus, įvertinusi rašytinius bylos įrodymus, išanalizavusi ginčo teisinį santykį reglamentuojančius teisės aktus bei LVAT praktiką, Sprendimu taip pat netenkino Pareiškėjo 2023-03-24 skundo.

Dėl atleidimo nuo apskaičiuotų delspinigių sumokėjimo

Inspekcija Sprendime cituoja MAĮ 100 straipsnio 1 dalyje, 141 straipsnio 1 dalyje bei Atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių, patvirtintų Inspekcijos viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 „Dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės), 7 punkte įtvirtintus atleidimo nuo baudų ir delspinigių pagrindus, pabrėždama, kad prašymas atleisti nuo delspinigių gali būti tenkinamas tik tada, jei yra nors viena aplinkybė, numatyta ir įtvirtinta nurodytose teisės normose.

Pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Sprendime cituojama administracinių teismų praktika, aiškinanti šioje teisės normoje įtvirtinto atleidimo nuo baudų (delspinigių) pagrindo taikymo taisyklės (pvz., LVAT 2011-03-21 nutartis adm. byloje Nr. A-556-319/2011, 2012-06-04 nutartis adm. byloje Nr. A-556-1635/2012, 2016-10-04 nutartis adm. byloje Nr. A-1957-662/2016, 2019-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A-364-968/2019, 2021-12-08 nutartis adm. byloje Nr. eA-2807-602/2021 ir kt.). Nurodoma, jog Pareiškėjas skunde atitikimą MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatomis argumentuoja tuo, jog yra sąžiningas mokesčių mokėtojas, kuris visada mokesčius į valstybės biudžetą mokėjo tinkamai ir laiku. Dėl Pareiškėjo nuomone, nepagrįstai

pradėto ir vilkinamo Ikiteisminio tyrimo ir pritaikytų laikinųjų apsaugos priemonių jis negali įvykdyti pareigos sumokėti mokesčius, nes Pareiškėjo ir jo atstovo asmeninės sąskaitos yra areštuotos, sąskaitose esančiomis lėšomis dėl pritaikytų apsaugos priemonių nėra įmanoma disponuoti. Pareiškėjas bendradarbiauja su mokesčių administratoriumi, atlieka aktyvius veiksmus, kad mokesčiai į biudžetą būtų sumokėti.

Inspekcija, vertindama byloje esančias aplinkybes bei turimą medžiagą, pažymi, jog Klaipėdos AVMI kaip vieną iš pagrindinių priežasčių netenkinti Pareiškėjo prašymo dėl atleidimo nuo delspinigių yra nurodžiusi faktinę aplinkybę, kad laikinas nuosavybės teisės apribojimas Pareiškėjo sąskaitai, esančiai Jurbarko kredito unijoje, Kauno apygardos prokuratūros nutarimu pradėtas taikyti nuo 2022-01-07, todėl Pareiškėjas, 2022-01-14 pateikdamas metinę PM deklaraciją už 2021 m. ir avansinio PM deklaraciją už 2022 m. I–II ketvirčius, žinojo ir galėjo numatyti, kad neturės galimybės įvykdyti kilsiančių mokesčių prievolių, tačiau mokesčių administratoriui prašymą dėl mokesstinės nepriemokos sumokėjimo išdėstymo / atidėjimo pateikė tik 2022-06-15, kas, Klaipėdos AVMI vertinimu, suponavo išvadą, kad Pareiškėjas įvardintoje situacijoje nebuvo pakankamai rūpestingas ir atidus, nedėjo pastangų, kad savalaikiai išsiaiškintų mokesčių sumokėjimo ypatumus.

Inspekcija, remdamasi turima bylos medžiaga, Sprendime akcentuoja, kad prie Pareiškėjo skundo pridėtuose prieduose, o konkrečiai Kauno apygardos prokuratūros 3-ojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus prokurorės 2022-09-12 nutarime bei Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų ikiteisminio tyrimo teisėjos 2022-09-30 nutartyje, kuriais yra atmestas Pareiškėjo prašymas dėl pritaikytų laikinųjų apsaugos priemonių panaikinimo, pateikiama informacija dėl galimai neteisėtos į Pareiškėjo sąskaitą gautos minimos 223 000 Eur pinigų sumos kilmės. Pareiškėjas skunde plačiau nenurodo, dėl kokios priežasties į jo sąskaita yra gauta minima pinigų suma, dėl kurios pranešta FNTT, laikantis Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatymo nuostatų ir inicijuotas Ikiteisminis tyrimas dėl galimai įvykdytos nusikalstamos veiklos. Nutartyje yra akcentuojama, kad Ikiteisminis tyrimas atliekamas pagal nusikalstamos veikos požymius, numatytus Lietuvos Respublikos baudžiamojo kodekso (toliau – BK) 216 straipsnio 1 dalyje, dėl to, kad 2021-12-09 Jurbarko kredito unijai sustabdžius 233 000 Eur UAB "A1" mokėjimą iš užsienio fizinio asmens, kurie, kaip nustatyta patikrinimo metu, gaunami kaip dalinis apmokėjimas už prancūzų buldogų veislės šuniuką. Kita dalis apmokėjimo – 285 071,75 Eur gauta per kitą banką (pagal nutartyje išdėstytą informaciją bendra šuniuko kaina yra 508 071,75 Eur). Nutartyje nustatyta, kad vykdyto patikrinimo metu buvo pateikti Pareiškėjo buhalterinės apskaitos dokumentai už 2021 m., kuriuos išanalizavus buvo nustatyta, jog didelė dalis PVM sąskaitose faktūrose nurodomų pirkėjų nesutampa su bankinius pavedimus atliekančiais asmenimis. Iš turimos informacijos susidaro nuomonė, jog jeigu Pareiškėjas numatė (arba turėjo ir galėjo numatyti), jog į jo sąskaitas bus gauti nurodytų dydžių mokėjimai, remiantis įstatymų nuostatomis, turėjo numatyti, jog bus taikomos Lietuvos Respublikos pinigų plovimo ir teroristų finansavimo prevencijos įstatyme numatytos procedūros ir kaip rūpestingas ir sąžiningas ekonominę veiklą vykdančias verslo subjektas iš anksto susirūpinti bei imtis prevencinių veiksmų susiklosčiusiems mokesstinėms pasekmėms išvengti.

Atsižvelgdama į byloje nustatytas aplinkybes, Inspekcija daro išvadą, kad Pareiškėjas nagrinėjamo ginčo atveju neįrodė, jog nėra kaltas dėl mokesčių pažeidimų bei kad mokesčių įstatymus pažeidė dėl nuo jo nepriklausančių aplinkybių. Nurodo sutinkanti su Klaipėdos AVMI sprendime išdėstytais motyvais, kad Pareiškėjas įvardytoje situacijoje nebuvo pakankamai rūpestingas, atidus bei apdairus, todėl nėra pagrindo konstatuoti, kad nagrinėjamu atveju Pareiškėjas nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo. Remdamasi aukščiau išdėstytais motyvais, Inspekcija konstatuoja, jog šiuo atveju nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo delspinigių mokėjimo pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą.

Vadovaujantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punktu, mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Inspekcijos tvirtinimu, Pareiškėjas nepateikė

jokių duomenų apie minėtų aplinkybių buvimą, todėl nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo delspinigių mokėjimo MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkto pagrindu.

Pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 3 punktą mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, kai jo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui. Pažymima, jog mokeskinė nepriemoka savaime paneigia aplinkybę, kad mokesčių mokėtojas savo veika nepadarė žalos biudžetui (pvz., LVAT 2010-11-19 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1637/2010, 2011-04-07 nutartis adm. byloje Nr. A-575-753/2011, 2011-06-30 nutartis adm. byloje Nr. A-575-796/2011). Atsižvelgiant į tai, konstatuojama, kad nagrinėjamu atveju teisinių prielaidų taikyti MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 3 punktą bei atleisti Pareiškėją nuo delspinigių taip pat nėra.

Pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 4 punktą mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu, jei suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais.

Inspekcija Sprendime cituoja LVAT praktiką, suformuotą taikant MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 4 punkte nurodytą atleidimo nuo baudos ir delspinigių pagrindą, ir nurodo, jog byloje nėra duomenų, kad Pareiškėjas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu jam suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais, kuri centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), todėl nėra pagrindo Pareiškėją atleisti nuo delspinigių mokėjimo pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 4 punktą.

Sprendime pažymima, jog MAĮ 100 straipsnio 1 dalies 4 punkte įtvirtintas atleidimo nuo delspinigių pagrindas, kai delspinigius išieškoti nėra tikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, taikomas tik fiziniams asmenims, o Pareiškėjas yra juridinis asmuo.

Įvertinusi bylos medžiagą, Inspekcija nurodo pritarianti Klaipėdos AVMI pozicijai, kad nagrinėjamu atveju nėra pagrindo atleisti Pareiškėją nuo skunde nurodytų delspinigių mokėjimo MAĮ 100 straipsnio 1 dalyje (tarp jų ir MAĮ 141 straipsnio 1 dalyje) nustatytais pagrindais.

Inspekcija Sprendime cituoja LVAT praktikos, suformuotos nagrinėjant mokėtojų atleidimo nuo delspinigių ir baudų klausimą vadovaujantis MAĮ 8 straipsnio 3 dalyje įtvirtintais teisingumo ir protingumo kriterijais, nuostatas (pvz., LVAT 2011-10-10 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2343/2011, 2011-09-19 nutartis adm. byloje Nr. A-556-3447/2011, 2014-03-25 nutartis adm. byloje Nr. A-556-971/2014, 2015-06-29 nutartis adm. byloje Nr. A-556-2051/2015, 2018-07-03 nutartis adm. byloje Nr. eA-4270-602/2018, 2020-07-29 nutartis adm. byloje Nr. eA-3155-968/2020 ir kt.). Pažymi, jog nagrinėjamu atveju nenustatytos išskirtinės aplinkybės, kurios buvo nulemtos norminių aktų reikalavimų neatitinkančių mokesčių administratoriaus veiksmų, jo neveikimo. Taip pat nenustatyta, kad apskaičiuoti ir iki šiol skaičiuojami PM, avansinio PM, PVM ir GPM delspinigiai būtų neadekvatūs padarytam pažeidimui – Pareiškėjas į biudžetą PMI, PVMĮ bei GPMĮ nustatytu terminu nesumokėjo 166 616 PM, 137 664 avansinio PM bei atitinkamų PVM ir GPM sumų.

Komisija k o n s t a t u o j a :

Pareiškėjo skundas tenkintinas iš dalies, Inspekcijos Sprendimas keistinas, Pareiškėjas atleistinas nuo dalies delspinigių mokėjimo. Iš Pareiškėjo skundai nagrinėti pateiktos medžiagos matyti, kad ginčas tarp šalių yra kilęs dėl Inspekcijos Sprendimo, kuriuo Pareiškėjas neatleistas nuo 11 883,09 Eur delspinigių, iš jų: 8 371,97 Eur PM, 3 411,57 Eur avansinio PM mokesčio, 98,92 Eur PVM ir 0,63 Eur GPM delspinigių mokėjimo. Delspinigiai Pareiškėjui apskaičiuoti laiku neįvykdžius mokesčių prievolių pagal 2022-01-14 pateiktą metinę PM deklaraciją už

2021 m. (deklaruotas 166 616 Eur mokėtinas PM), 2022-01-15 ir 2022-07-12 pateiktas avansines PM deklaracijas už 2022 m. I–II ketvirčius (deklaruotas 35 746 Eur ir 101 918 Eur mokėtinas avansinis PM), 2022-07-12 už 2022 m. birželio mėn., 2022-09-14 už 2022 m. rugpjūčio mėn. pateiktas PVM deklaracijas bei mėnesines GPM deklaracijas už atitinkamus mėnesius. Pareiškėjas neginčija savo pareigos mokesčių įstatymų nustatytais terminais sumokėti deklaruotus mokesčius, tačiau laikosi pozicijos, jog dėl neįvykdytos pareigos nėra jo kaltės, nes vykstant Ikiteisminiam tyrimui (kuris yra vilkinamas) buvo apribotos jo nuosavybės teisės kredito įstaigoje esančioms lėšoms ir Pareiškėjas negali disponuoti 233 000 Eur lėšomis. Nors Pareiškėjas prašė prokurorės leisti jam iš šių lėšų sumokėti mokėtinus mokesčius, tačiau Pareiškėjo prašymas nebuvo tenkintas, o teismas prokurorės nutarimo nepakeitė. Taip pat Pareiškėjas keletą kartų kreipėsi į mokesčių administratorių, prašydamas leisti atidėti mokesčių mokėjimą, tačiau ir mokesčių administratorius Pareiškėjo prašymų netenkino. Todėl atsižvelgiant į šias aplinkybes, taip pat įvertinus tai, jog Pareiškėjas visada sąžiningai ir laiku mokėjo mokesčius, Pareiškėjas prašo atleisti jį nuo delspinigių mokėjimo, vadovaujantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu pagrindu.

MAĮ 100 straipsnio 1 dalyje nurodyta, kad mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, jeigu tokia teisinė galimybė yra numatyta specialiajame mokesčių įstatyme; yra šio įstatymo 141 straipsnio 1 dalyje nustatytas pagrindas (atleidimo nuo paskirtų baudų mokėjimo pagrindai): 1) jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo; 2) jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas; 3) kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui; 4) kai mokesčių mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu, jei suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais); kitais atvejais, kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, kaip tai suprantama pagal šio įstatymo 113 straipsnio 1 dalies 3 punktą. Šis atleidimo pagrindas gali būti taikomas tik mokesčių mokėtojams – fiziniams asmenims.

Įvertinus Inspekcijos Sprendimą, matyti, jog mokesčių administratorius skundžiamame sprendime detalai išanalizavo visus aukščiau pacituotus MAĮ 100 straipsnio 1 dalyje (141 straipsnio 1 dalyje) įtvirtintus atleidimo nuo delspinigių pagrindus ir išdėstė motyvus, kodėl Pareiškėjas negali būti atleistas nuo delspinigių mokėjimo MAĮ nustatytais pagrindais. Kadangi Pareiškėjas savo skunde prašo atleisti nuo delspinigių mokėjimo MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkte nustatytu pagrindu, todėl Komisija pasisakys dėl šio atleidimo pagrindo taikymo galimybės.

LVAT, aiškindamas MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą, nurodo, kad vertinant šioje teisės normoje nustatytą sąlygą – mokesčio mokėtojas turi būti nekaltas dėl padaryto pažeidimo – jos apibrėžtumo aspektu, matyti, kad ši sąlyga yra abstraktaus pobūdžio, nekonkretizuojant, kokios aplinkybės kiekvienu konkrečiu atveju patvirtina šios sąlygos buvimą ar nebuvimą. Aplinkybės, kurios konkretizuoja mokesčio mokėtojo kaltės buvimą ar nebuvimą dėl skirtingų mokesčių įstatymų pažeidimų, gali būti skirtingos, nes šių aplinkybių pobūdis, apimtis ir pan. gali būti sąlygoti tų specialiųjų teisės normų reikalavimų, kurios reglamentuoja atitinkamus mokesčius (LVAT 2011-06-27 nutartis adm. byloje Nr. A-438-2122/2011, 2019-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A-364-968/2019). LVAT praktikoje taip pat išaiškinta, kad vertinant, ar taikyti šį atleidimo pagrindą, yra reikšminga mokesčio mokėtojo subjektyvinė pusė, t. y. kaltė, kurios išraiška yra nepakankamas atidumas, rūpestingumas ar apdairumas, kurio reikalaujama iš veikiančio asmens konkrečiomis sąlygomis. Asmuo, kuris nevykdė pareigos elgtis rūpestingai ir atidžiai arba nesugebėjo toks būti konkrečioje situacijoje, negali būti atleistas nuo atsakomybės (delspinigių), nesant kaltės dėl padaryto pažeidimo (2015-02-09 nutartis adm. byloje Nr. A-81-261/2015).

Iš byloje pateiktos informacijos nustatyta, kad Pareiškėjas laiku įvykdė pareigą pateikti atitinkamų mokesčių deklaracijas ir jose deklaravo mokėtinas mokesčių sumas, tačiau pareiga sumokėti mokesčius mokesčių įstatymų nustatytais terminais nebuvo įvykdyta. Nepaisant šių aplinkybių, Komisija, įvertinusi ginčo faktines aplinkybes ir Pareiškėjo skundo motyvus, neturi pakankamo pagrindo pripažinti, kad Pareiškėjas gali būti atleistas nuo delspinigių mokėjimo dėl kaltės nebuvimo. Nustatyta, jog vykdomame Ikiteisminiame tyrime, vadovaujantis Kauno apygardos prokuratūros 3-ojo baudžiamojo persekiojimo skyriaus prokurorės 2022-01-07 nutarimu Pareiškėjui skirtas laikinas nuosavybės teisės apribojimas ir areštuotos 233 000 Eur piniginės lėšos, esančios Pareiškėjo kredito įstaigos sąskaitoje. Šiuo nutarimu buvo nustatytas dalinis Pareiškėjo nuosavybės teisių apribojimas, leidžiant piniginių lėšų įplaukas, tačiau uždraudžiant bet kokias piniginių lėšų išskaitas, apribojimas nustatytas nuo 2022-01-07 iki 2022-07-07 (nuosavybės teisės apribojimas 2022-07-08 Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų ikiteisminio tyrimo teisėjo nutartimi pratęstas iki 2023-01-07). Nors, Komisijos vertinimu, taikomos priemonės pagal savo pobūdį laikytinos priemonėmis, kurios apsunkena bent kokio asmens disponavimą jam priklausančiu turtu ar lėšomis, sukelia turto savininkams nepatogumus, tačiau jų, kaip ir kitų panašaus pobūdžio priemonių (pvz. arešto) taikymas yra numatytas teisės aktuose ir, esant tam tikroms įstatymuose nustatytais sąlygoms, jos taikomos, todėl jų taikymas, esant įstatymuose numatytiems jų taikymo sąlygoms (dėl ko mokesčių mokėtojas negali apribotomis lėšomis pasinaudoti mokėjimams atlikti), negali savaime eliminuoti mokesčių mokėtojo kaltės dėl tinkamo mokesčių pareigų vykdymo. Ginčo situacijoje yra nustatyta, kad Pareiškėjui nuo 2022 m. sausio mėn. pradžios buvo žinoma apie jo atžvilgiu taikomą laikiną nuosavybės teisės apribojimą ir tai, jog jis yra nustatytas iki 2022-07-07 (vėliau pratęstas iki 2023-01-07). Taigi, Pareiškėjui, 2022-01-14 pateikus PM deklaraciją, 2022-01-15 avansinio PM deklaraciją ir vėliau kitus dokumentus, Pareiškėjas negalėjo tikėtis, kad šiomis lėšomis jis galės sumokėti mokesčius atėjus mokesčių mokėjimo terminui, nes teisė disponuoti jomis buvo apribota ir mokesčių mokėtojui apie tai buvo žinoma. Papildomai paminėtina ir tai, jog Pareiškėjas skunde kritikuoja jo atžvilgiu taikomą nuosavybės teisės apribojimą ir akcentuoja prokurorei teiktą prašymą leisti iš apribotų pinigų sumokėti mokesčius, teigdamas, jog šioje situacijoje jis atsidūrė dėl prokuratūros ir Inspekcijos nesutarimų. Tačiau iš bylos medžiagos matyti, jog Kauno apygardos prokuratūros 3-ojo baudžiamojo skyriaus prokurorė 2022-09-12 nutarimu Pareiškėjo prašymo netenkino, o Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2022-09-30 nutartimi prokurorės 2022-09-12 nutarimas paliktas nepakeistu, laikantis pozicijos, kad apribojimas tokiu mastu ir apimtimi taikomas pagrįstai, o prokurorės sprendimas atsisakyti leisti sumokėti mokesčius iš galimai nusikalstamu būdu gautų pajamų nepažeidžia proporcingumo principo. Todėl, Komisijos vertinimu, esant teismo nutartyje nurodytam Pareiškėjui taikomos priemonės vertinimui, ginčo atveju nėra pagrindo kitaip vertinti su Pareiškėjo nuosavybės teisių apribojimu susijusių aplinkybių.

Nors Pareiškėjas akcentuoja Ikiteisminio tyrimo trukmę, galimą jo vilkinimą ir pan. aplinkybes, tačiau šie motyvai yra paremti išimtinai subjektyviu Pareiškėjo vertinimu ir šio ginčo nagrinėjimo metu Komisija neturi pagrindo pasisakyti dėl šių motyvų pagrįstumo, nes tai yra Baudžiamojo proceso kodekso normomis reguliuojami procesai, dėl kurių sprendžia ikiteisminį tyrimą prižiūrintys pareigūnai ir teismo institucijos, vertindamos su konkrečiu ikiteisminiu tyrimo susijusias išsamias aplinkybes, kurios mokesčių ginčą nagrinėjančiai institucijai Pareiškėjo skundo nagrinėjimo metu nėra žinomos. Be to, pažymėtina ir tai, jog LVAT yra pripažinta, kad mokesstinė atsakomybė ir baudžiamoji atsakomybė kyla iš skirtingas teisės šakas reglamentuojančių teisės aktų normų, todėl pareiga sumokėti mokesčius ir su jais susijusias ekonomines sankcijas (baudas, delspinigius) gali kilti nepriklausomai nuo kitų bylų baigties, pareiga mokėti mokesčius ir su jais susijusias sumas atsiranda pagal mokesčių įstatymus, o baudžiamoji ar administracinė atsakomybė pagal kitus įstatymus, reguliuojančius su atitinkama atsakomybės rūšimi susijusius klausimus, t. y. skiriasi šių teisinių reiškinių pagrindai, skiriasi ir jų esmė bei tikslai, įrodinėjamos aplinkybės ir įrodinėjimo priemonės. Todėl, Komisijos vertinimu, ikiteisminio tyrimo institucijų atliekamas tyrimas, remiantis baudžiamųjų įstatymų nuostatomis ir

principais, sprendžiant klausimą, ar yra padaryta nusikalstama veika ir surinkti duomenys yra pakankami traukti asmenį baudžiamajon atsakomybėn, kaip ir šio proceso galima baigtis, nesudaro pakankamo pagrindo šias aplinkybes ginčo situacijoje sieti su skundžiamo sprendimo dėl atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrįstumu ar aplinkybių, jog Pareiškėjas nėra kaltas dėl laiku nesumokėtų mokesčių, buvimu.

Pasisakant dėl Pareiškėjo skundo motyvų, susijusių su mokestinės nepriemokos atidėjimu ar išdėstymu, pažymėtina, kad toks mokesčių administratoriaus sprendimas yra priimamas, kai yra nustatoma, jog nustačius, kad nedelsiant ją sumokėjus mokesčių mokėtojo finansinė būklė taptų kritine arba mokesčių mokėtojas turėtų didelių sunkumų vykdydamas kitus savo finansinius įsipareigojimus, tačiau šios mokestinės nepriemokos mokėjimo atidėjimas ar išdėstymas suteiktų jam galimybę stabilizuoti savo finansinę būklę ir sumokėti mokestinę nepriemoką vėliau. Ginčo atveju pagal pateiktą medžiagą matyti, jog mokesčių administratorius Pareiškėjo prašymų dėl to netenkino, kas leidžia daryti prielaidas, jog tokie sprendimai buvo priimti nenustačius požymių, kad Pareiškėjo finansinė padėtis yra kritiška ar jis gali turėti didelių sunkumų dėl mokesčių sumokėjimo (analogiškas vertinimas dėl šių aplinkybių yra pateiktas Kauno apylinkės teismo Kauno rūmų 2022-09-30 nutartyje, 3 psl.). Taigi, šių procesų inicijavimas parodo Pareiškėjo siekį sumokėti mokesčius dalimis ar atidėti jų sumokėjimą, tačiau mokesčių administratoriaus atsisakymas tenkinti Pareiškėjo prašymus nepagrindžia Pareiškėjo kaltės nebuvimo dėl tinkamo mokestinių prievolių įvykdymo.

Apibendrinusi tai, kas išdėstyta, Komisija laikosi pozicijos, kad Pareiškėjo skunde nurodyti motyvai neleidžia konstatuoti, kad yra pagrindas atleisti Pareiškėją nuo delspinigių mokėjimo MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu.

Tačiau, įvertinusi ginčo byloje nustatytas aplinkybes, Komisija mano, kad ginčo atveju tikslinga pasisakyti dėl atleidimo nuo delspinigių mokėjimo galimybės, taikant protingumo ir teisingumo principus. Inspekcija Sprendime laikėsi pozicijos, jog Pareiškėjas negali būti atleistas nuo delspinigių mokėjimo taikant šiuos teismų suformuotus atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindus, nes nenustatytos išskirtinės aplinkybės, kurios buvo nulemtos norminių aktų reikalavimų neatitinkančių mokesčių administratoriaus veiksmų, jo neveikimo, nenustatyta, kad apskaičiuoti delspinigiai būtų neadekvatūs padarytam pažeidimui. Komisija su šiomis Inspekcijos nurodytomis aplinkybėmis sutinka, tačiau, Komisijos vertinimu, ginčo byloje nustatytos ir kitos aplinkybės, kurios pripažįstamos reikšmingomis taikant šį atleidimo nuo delspinigių mokėjimo pagrindą. Nepaisant to, kad Pareiškėjui dėl jam taikomo nuosavybės teisės apribojimo (kuris teismo nutartimi įvertintas kaip proporcinga ir teisėta poveikio priemonė, taikoma Pareiškėjo turtui, kuria yra siekiama užtikrinti baudžiamajame byloje galimai iškiliančio civilinio ieškinio atlyginimą, turto konfiskavimą ar išplėstinį turto konfiskavimą, laikantis pozicijos, jog dėl to iš apribotų sumų pagrįstai buvo neleista sumokėti deklaruotų mokesčių) yra apsunkinta galimybė disponuoti atitinka lėšų suma, tačiau tiek pagal Inspekcijos 2023-07-14 raštu Nr. (27.4 Mr)-D2-6824 Komisijai pateiktą informaciją, tiek pagal Pareiškėjo 2023-07-12 pateiktą informaciją, Pareiškėjas dalį nepriemokų dengia (dalis įskaitoma iš turimų mokesčių permokų / skirtumų, dalis sumokama), taip pat Pareiškėjas deda pastangas sumokėti mokesčius dalimis ar atidedant jų sumokėjimą, inicijuodamas dėl to administracinės procedūras, kas parodo jo bendradarbiavimą ir siekį geranoriškai vykdyti mokestines prievoles. Todėl, Komisijos vertinimu, šios aplinkybės laikytinos reikšmingomis, taikant protingumo / teisingumo principus ir sudaro pagrindą atleisti Pareiškėją nuo 50 proc. jam apskaičiuotų delspinigių, tai yra atleisti nuo 4 185,99 Eur PM, 1 705,79 Eur avansinio PM, 49,46 Eur PVM, 0,32 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 8 straipsnio 3 dalimi, 100 straipsnio 2 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a :

1. Patvirtinti Inspekcijos 2023-04-28 sprendimą Nr. 69-31.

2. Atleisti Pareiškėją nuo 4 185,99 Eur PM, 1 705,79 Eur avansinio PM, 49,46 Eur PVM, 0,32 Eur GPM delspinigių mokėjimo.

Pagal MAĮ 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal MAĮ 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos narė, pavaduojanti Komisijos pirmininką

Rasa Stravinskaitė

Komisijos narė

Jurgita Narkevičiūtė

Komisijos narė

Vilma Vildžiūnaitė